

Digitized by the Internet Archive
in 2017 with funding from
Getty Research Institute

C A R M I N A
MARMORIBVS ARVNDE-
LIANIS

FORTASSE' PERENNIORA :

In promotione ad Sacram Purpuram Eminentissimi
& Reuerendissimi Principis, PHILIPPI THOMAE
HOVVARDI, ex *Norfolcia* Ducibus, & Comitibus
Arundelia &c. S. R. E. Cardinalis , decantata,

A

IACOBO ALBANO GHIBBESIO,

M. D. OXON. & P. L. CAES.

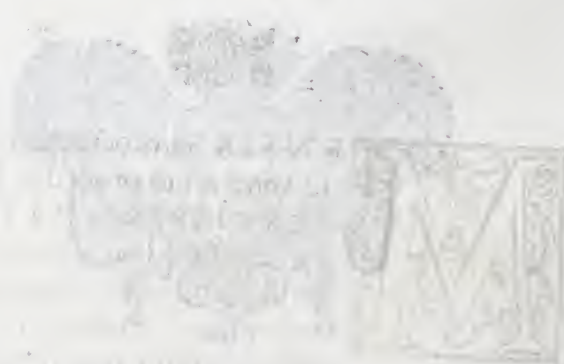
R O M A E ,
Ex Typographia Francisci Tizzoni,
M. DC. LXXVI.

SUPERIORVM PERMISSV.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

HENRICO ARAY VIZCAYA
MAGDO A. GARCIA

1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

ILLVSTRISSIMO EXCELLENTISSIMO;
 H E R O I,
 HENRICO HOVVARDO,
 MAGNO ANGLIAE MARESCALLO,
 NORFOLCIAE,
 AC ARVNDELIAE DOMVS
 COLVMINI.

ENSIS iam octauus hoc ineunte anno nouo procedit, EXCELLENTISSIME PRINCEPS, ex quo *Philippus Thomas*, summa vir sapientia, ac virtute praeditus, frater tuus, quamuis peregrè abesset, nihilquè tum fortassè minùs

(pro illa sui, in tanta claritate vel meritorum vel profapiae, moderatione animi) cogitaret, ad Romanam Purpuram, Diuis hominibusquè approbantibus, est feliciter euocatus. Vel indè colligere licet,

qui fuerit generum sensus, atq; ordinum omnium, de optimi Pontificis delectu in eo creando, quæ lætitia, quæ gratulatio; cùm ad conspectum eiusdem Romam adducti tam valdè populus effusus & concurrens perpetuis prætextisque vijs acclamaret.

Nec mirum, meo quidem iudicio; vt in re minime quotidiana, & nunc primùm à seculo visa. Vt profectò, si non aliud, hoc solum argumento esse potuisset anni Secularis, quem celebrabamus; dedissetq; ansam præconi opportunam inuitandi more solenni ad spectaculum, *quod nec vidisset quisquam, nec visurus esset*, Anglum inter Conscriptos Patres eminere Cardinalem. Non quin ea natio conchyliatos Proceres anteaetis ætatibus eduxerit quamplurimos, Romanæ Sedis, si alibi vsquàm, præclara lumina, & firmissima præsidia, sed quòd splendorem illum fœda postremò labe - .

Verùm quò prouehor? extra chorum nescio quo modo saltati derepentè ad refricandum priscum vulnus, quod te nihil attinet, cùm proposuisses vnice delectationem tuam. In gradum igitur redeat oratio. De Vaticano Germani tui triumpho mens erat hac duntaxat locorum intercapedine certiolem te facere, scriptumquè versu libellum ea super re, qualemcunque nostrum, veteris obseruantie pignus in te meæ, dedicare.

Non deerunt, scio, qui prima statim eius fronte commoti, perfricti oris dicent auctorem, & contra me,

*Quid dignum tanto feret hic promissor hiatu,
incòditissimè bellico plusquàm barritu clamitabūt.*

Car-

Carmina vt iste sua cum pyramidibus, metis, obeliscis, Aegyptiorum Regum fastus & potentiae gloriosis monumentis, contendere audeat? hisquè deindè *Arundelianis*, hoc est, flori & medullae omnium, per totum orbem quantovis pretio conquistis, æquiparare? Apagetè cum Thrasone. Bona verba, quæso, Catones, nimis indicta causa rigidè censorij. Neq; enim subibit tantum vobis de nobilissimæ gentis magnificentia dicere, vt non ego digitum intendens ad fontes plus multò commonstrem, & præconijs semper altioribus extollam. Adite mihi primùm antiquitatis commentarios Io: Seldeni nostratis, pereruditi scriptoris, quos abs re ipsa *Marmora* vocauit *Arundeliana*: cum notitia vndè loci apposita: nam titulus libri completur hoc modo: *Sive, Saxa Græcè incisa, ex venerandis prisca Orientis gloria ruderibus transuecta in Angliam, auspicijs & impensis Thomæ &c. Arundelii &c.* tum hoc amplius habetote, Italiam penè cunctam selectissimis signis, ac tabulis cuiuscunque materiæ, dummodò elegantis artificij, per emissarios eiusdem, talium rerum curiosi amatoris, peritos homines, orbatam & spoliatam, accessisse in cumulum.

Nacti me sunt prolixum concessorem voluntati suæ, magisq; addictum amplitudini familiæ vestræ, vt clientem tuum, **PRAESTANTISSIME HEROS**, quàm facilè putassent, Aristarchi. Num propterea cecidimus causa? nunquidnam confecere, quò minus opera poëtarum laminis & metallis pictorum, & fictorum æstimentur perenniora? At istuc promittere carminibus me volunt meis. Causam non dico,

dico, quin insolentissimus habear, homo semilatinus si tantum mihi sumpsi, aut somnians vnquam, arrogauit. Restrictè locutus addidi *Fortassè* cum exceptione, secundum legis formulam in re ancipiti, nec satis explorata.

Vtinam illud *Exegi* Ouidianum, aut cum Horatio alterum illud

Exegi monumentum are perennius,

&, quod præcipuè controuersiam inter nos facit, atq; vt opinor, dirimit,

Regaliquè situ Pyramidum altius,

præfigere absolutè, meoque quodam iure ostentare fidenter licuisset; nã ego iactantior Anco Rege, rex mihi visus ipse, ansatis vlnis incederem, sublimi argumento *Houvardinae* laudis, sic tanquam, Homerus Achilleæ, par vates diuinitus excitatus. Quod potui solum, ampullacea verba, & splendidissima quæque nomina Summi Pontificis, Alterij Purpurati, *Houvardorum* non vnus, basilicæ Vaticanæ, *Quirinalis* palatij, Magnæ Britannicæ, ad commendandum nostrum munusculum vsurpauit; ad hæc in propria persona, Musæ meæ (si Deo placet) superbiam commiscui, Oxoniensem, & Cæsaream, eò vt dignior censerer buccinator; illius exemplo pictoris non valdè boni, qui cum Helenam pingens vultum eius deformasset, auro, & gemmis ornauit peplum; vt si non pulchram, certè diuitem obtruderet. Sed iam Myndia porta vellicat aurem, nè sit amplior oppidulo, quod ingredimur. Nolo te, OPTIME MAECENAS atq; HVMANISSIME, futili defensione mei priuatim facti morari diutiùs, atquè adeò
in

in publica commoda peccare .

Quamobrèm aliam lætitiã nouã prorsùs , ac inopinatã de Germano iterùm tuo, scilicèt honorem ei præter consuetudinem ex indulgentiæ prærogatiua Pontificiæ tributum singularem , tecum , ubi communicauero , deindè de te cùm addidero breuiter aliquid , de mequè ipso ad extremum vnum & alterum verbum subiunxero , faciam finem scribendi . Scias itaquè , sciat vniuersa tecum Britannia (nam ideò longior fui, vt hæc latè diffunderentur propter raritatem) tu de auita domesticaq; gloria vsquè augefcẽte , illa de peregrino ornamento Aristidis sui, non eum modò in sacrum Collegium vt Senatorem intulisse pedem, verùm etiam præcipuo quodam sanctissimi , illiusquè amantissimi Principis beneficio se totum in Sacram aulam immisisse Palatinum habitatorem . Si ex causa, si ex persona , si ex factò ipso coniectura est ducenda , multa quidem obuersantur animo tantę gratię confectaria; quæ reticere malo , quàm effutire temerè . Quanquàm carminum lemmata insequentium clariùs ista legenti explicabunt .

Nunc ad te sermo festinat meus : cuius de præstantia factorum & dictorum in omni genere satius foret herclè , quod dixit ille de Carthagine, tacere penitùs, quàm parùm loqui. Attamen quã promeritis erga me permagnis tuis, quã iusto atquè necessario officio & debito in te meo compulsus mensentio , nomen vt aliquo tuum pacto prædicem , & eadem fidelia, vt dicitur, soluam ex parte meum . Nam illa facinora maioris notæ , publica & mirabilia

hilia, relinquo annalibus, & patriæ historiæ monumentis ad posteritatis memoriam consignanda: me iuuat intus mihi metipſi canere, rationeſquè eas celebrare tantùm, quæ propriè mihi tecum communes intercedunt, patrocinijs & clientelæ; multiplicis beneficijs collati, huiusquè ſimplicis redditæ gratiæ. Tametsi nondùm omnium dierum Sol occidit: melior aliquid, quod ſua lux prodet, magis æquale magnanimitati tuæ.

Quid enim? quo me genere præconijs, atq; etiam muneris, paucos ante annos à Byzantino reditu hæc in Angliam proficiſcens non ornaſti, miſſis inſuper de nobis ad Aulam Cæſaream literis, vndè recens veneras, quàm ampliffimè ſcriptis? Cuius ego commendationis haud ità multò poſt percepi cumulatè fructum. Prætereo honorarium, lautum id planè ac ſumptuoſum, Muſæ noſtræ gratulanti reuerſionem tunc tibi ſaluam, impertitum; quòd quæ agis regicè, audire nolis, ſed prouocari denuò cupis ad agendum. Non potui tamen ſummis obſtrictus beneficijs aut imperare mihi, aut morigerari tibi, quin poſtmodùm eadem chorda oberrarem, in legatione tua Africana poſt hominum memoriam luculentiffima & maxima, vt extraordinarium honorem tibi à Rege delatum fortunare Deus vellet, tuquè re feliciter geſta cum inuiſa inauditaquè gloria reuerterere.

At video necopinans, ſermonem de me ipſo, (quod erat propoſitum nobis tertium ante clauſulam epiſtolæ) tuis laudibus complicatum incidiffe. Omen ſinis arripio. Ecquid enim reſtat ampliùs,
ſeor-

seorsum de me magnoperè dicam? Nisi verò nimix longitudinis huius, ac temerariæ adeò interpellationis erit excusatio subtexenda: quam tamen ipsam quis non intelligit erroris veniam auertere, cùm extendat causam? Nè plura: summa esto, confidere me maiorem in modum hoc opusculum, sub patrocínio emissum tuo, non tibi tantum, cui offero illud, sed quia tibi, alijs quoquè probatum iri, & cum tanti auctoritate nominis longè lateque manaturum. Vale, paludamenti prælustre decus: ac nostra xenia de fratre gloriosè togato boni consule.

Ab Vrbe, ex Aedibus Iustinianæis, a. d. VIII.
Id. Ianuar. 1676.

EXCELLENTIAE TVAE,

additissimus servus,

Jacobus Albanus Ghibbæus,
Romanae Academiae Orator, &
Poët. Laur. Cæs.

Stelle sex Pontificiæ gentilem purpurati Principis
 clypeum, veluti cor infixæ mediæ,
 animant & collustrant.

V
I
R
T
U
S

L
A
V
S
A
C
T
I
O.

SIDERA MERCES.

Hic antiqua vides maiorum Stemmata, Princeps:
 Das nova postgenitis ASTRA videre tuis.

AD EMINENTISS: ATQVE REVERENDISS:

PRINCIPEM,

FR. PHILIPPVM THOMAM

HOVWARDVM,

DVCIS NORFOLCIAE,

PERPETVI ANGLIAE MARESCALLI,

GERMANVM FRATREM;

↳ Sacro Prædicatorum Ordine S. R. E. Cardi-
nalem creatum,

Anno Iubil. 1675. Mens. Mayj 27.

GRATVLATIO.

AIVS ab excelsa titulos haud iustiùs vnquam
Majestàte tulit, neq; tanto veris honore
Se iactavit ouans, regalia germina quàm cum
Stirpis *Arundeliæ* Romano murice tinxit,
Atq; sacrum Patribus lectis adscriptis *Howardù*.

Nempè bono par mensis erat nec degener anno,
Saturni regnum referens, & Virginis astrum
Sub specie *Alteriæ* Stellæ. Nam respuit imas

Pacto alio à Superis Astræa reuisere terras,
 CLEMENTIS Patris obsequio, & moderamine lata:
 Rem miram vnus monstrant hæc tempora secli
 Angligenis, laxare parat quo maximus orbis
 Arbiter, atque idem præses sublimis Olympi,
 Scriinia Diuorum, ac cœlestia munera pandit;
 Thesauros latè spargens mortalibus ægris;
 Te quoque neglectam venisse, *Britannia*, dudum,
 Currit ab insigni quàm longum tempus *Alano*,
 Præcipuam in partem, rubro dignata galero,
 Sperares cum tale nihil, vel credere posses.
Albion, ipsa facis polluto nomine mirum,
 Quàm seiuncta loco, Latijs tam distitâ sacris.
 Attamen vnus homo, prauæ telluris alumnus,
 Propositi ille tenax & spectatissimus æqui,
 Herodum soboles, ac longo sanguine Princeps,
 Grandior at patrio censu virtutis auitæ,
 Nec fidei defertor iners, nec transfuga campi
 Cognitus, excubias ad propugnacula seruanS
 Maiorum exemplo pro Relligione satelles:
 Pro qua mille neces, quæcunque pericula vitæ,
 Omnes fortunæ vultus, vncosque, rotasque,
 Pauperiem, & vilem cultum, duosque labores
 Constanti nunquàm dubitauit fronte subire:
 Hic tibi restituit famam, *Sanctæ*que vocamen
Insulæ Oceano in vasto; veniamque rogauit
 Cœlicolas, rursùm vt fieres *Dos Virginis* almæ.
 Scitur, Aranidæ quantum miseratus ab alto
 Detulerit soli Deus ob pietatis amorem.
 Totas sæpè vrbes texit iustissimus vnus,
 Nec rarò populis renouauit fœderis arcum.
 O benè! diuinæ sed quis penetralia mentis
 Explicet, æternos aut possit voluere sensus?
 O decus arcanæ fortis, memorandaque fastis
 Gloria, virtutem profugi velût umbra secuta,
 Post tergum quæ sedit eques! *Nouus aduenæ* terram
 Dùm

Dùm premit ignotam, non miti lege Senatus
 Pulsus in exilium nupèr, *Norfolcius* heros;
 (Causa tulit: CHRISTVM Romanè factus abito;
 Contrà qui steterit, capital fecisse putator:)

Eccè *Quirinali*, vel sic, occurritur ostro
 Menapios intra fines ad litora *Scaldis*,
 Ingratæ patriæ iussus præponere Romam
 Principis imperio, frænâ qui *Tybridis* arces:

Nostri odio natale solum te quandò repellit,
 Noster eris: Fratres inter numerabere nostros,
 Te maior primo, procerum cùm maximus ires.
 Exilium felix, *Capitolj* habuisse triumphum:
 Illius invidia reparat sic Roma minutos.

Ocyùs hùc, eia: *Aufonium* & nunc indue coccum.

Scripterat hæc Genitor: tabulas fert nuncius albas
 Præcipiti cursu, *Bruxellæ* in sede moranti.

I, *Fama*, altisonæ notissima filia *Clivis*,
 Exere pennarum remos librata per auras,
 Atquè his immensum comple clangoribus orbem
 Antè, suus tantos quàm sentiat author honores.
 Ultimus esto ipse; ignaro gratentur vt omnes;
 Ac plausus pompis veniant *Laurentibus* apti.

Talibus haud facilem dictis accommodat aurem
 Ille quidem, & factus odit, quos fugerat olim
 Penè puer, *Regum* ãltorum, prognatus ab ipsis:
 Præ cunctis opibus, rectisque illustribus optans
 Veste sub obscura, contractæ in limite cellæ
 Magni sancta sequi *Calarogæ* iura *Magistri*.

Sed quid agat? Superum frustra pugnatur amori,
 Addictos si laude volunt cumulare clientes.

Mentem aperit cœli. Interpret: parere necesse est.
 Exemplum graue cedendi paulò antè *Granina*
 Præbuit assultu simili, dùm ferre latebras
 Mallet adoratas pariter, *Guzmannia* pubes:
 Multa diù lætatus objt præcepta parentis.

Ergò agite, egregij Fratres virtute, vel ortu;

No-

Nobile stemma Ducum, claris incumbite cœptis,
 Atquè augete genus præstantis lumine vitæ.
 Oebalio niteant Ledæi sidere Diui;
 Oebalio vincî nexu splendete sodales.
 Vos ego, cantando si quicquam nostra Camœna
 Proficiet, veniensuè olim demisit in ævum,
 Alite Mœonio seclî miracula tollam,
 Nullaque post ætas meritos obducet honores.
 Pars mihi laudis erit, *Claustrum* vertisse *Theatro* :

EMIN: TVAE.

Romæ, ex Musæo meo,
 Cal. Jun. 1675.

Humillimus cliens &c.

Ex libris Stemmatum & Stigmatum, siuè Im-
 ginum Ghibbesianarum.

ICON DXLVI.

PHILIPPI THOMAE HOVVARDI

DE NORFOLCIA, S. R. E. CARD. ANGLI,

*Iàm indè à seculo nunc primùm ex ea
 gente creati.*

P Hœnix conspicitur Britannus iste :
 Vnum rara Avis expetebat ævum.

Ad

Ad Eminentifs: ac Reuerendifs: Principem,
 PALVTIVM CARD. ALTERIVM
 CLEMENTIS X. Pont. Max. Nepotem
 ampliffimum .

*Cui carmen gratulationis antecedens offert, & pro
 illius in tanta re nauato studio gratias agit.*

HENDECA SYLLABI.

ALTERI, accipe luculente partem,
 Summum Romulei iubar Senatus,
 O & Ghibbesij decus clientis,
 Nostri carminis: optimoque iure
 Laudes nosce tuas, datas *Horardo*.
 Sancto illum Patruo probans merentem
 Virtutis titulo, ac nitore gentis,
 Digna Pontificem nota mouebas,
 Sic *Ostro* vt decoraret *Ostracismum*.

Ex Imaginibus Ghibbefsianis.

ICON CCCCLXXVI.
 PALVTII CARD. ALTERII,
 S. D. N. Nepotis,

In familiam, & in curæ partem adoptati.

Quæ mentem dotes ornent, hinc collige: nomen
 Ferre suum CLEMENS, & dedit orbis onus.

CAR-

CARD: HOVVARDO DE NORFOLCIA,

*Romam aduenæ, portamquè Vrbis Flaminiam intro-
eunti, menſe Decembri, ſub dies Natalitios
SS. Seruatoris.*

EPIGRAMMA.

E Sto Quiris avibus dextris, felicibus aſtris
Ad iuga perductus Tybridis àlta, Pater.
Iamquè ſacro coram ſiſtaris Præſide Romæ,
Purpureo qui te cinxit honore procil.
O quibus admittet Senior pia ad oſcula ſignis,
Iudicio firmans facta priora nouo!
Cùm bona virtutis præſentiùs iſta vibebit,
Ac tanta iunctum relligione decus.
In te cùm releget priſcæ compendia gentis,
Concha velut ſalſas quæ fuit inter aquas.
Et candoris amans, cœno iurata Britanno
Quàm' fœdari vnquàm, terquè quaterquè mori.
Quanquàm diues opum, quanquàm alti fanguinis illa,
Hæc ſuper, intactam credidit ire fidem.
Cuius eras teſtis, quandò ſententia menti
Exilio patriam poſthabuiſſe ſtetit.
At ſtultus quid ago? de *Triſtibus* aggero librum,
Cùm *Metamorphòſis* lætius inſtat opus.

NOVI CARDINALIS, AC REGINALDI POLI

collatio, Angli utriuſq; & ex clariffimis familijs.

A V G V R I V M.

Quan-

Quantum fert patriæ *Reginaldi* purpura lumên ;
Tantum, plusquè dabis, non minor ipse *Polo*.

BEATISSIMO PATRI CLEMENTI X.
PONT. OPT. MAX.

Portam Sanctam Iubilæi, siuè Anni secularis
claudenti .

BONVM FACTVM: recognosci dignum ac præ-
dicari *Ad multos Annos* :

*Propter Cardinalem Anglum eodem anno nunc pri-
mum iam indè à seculo renunciatum præcipuè
gratulans vaticinatur .*

P H A L E V C I V M .

Sacro tempore seculi nouati,
(Quod felix tibi vertat , atq; nobis)
Diuino geminæ vigore clavis
Thesauros Superùm benignus orbi
O *Santissime* , iusseras recludi ;
Cœlestemquè adeò patere portam
Bis sex non nisi mensibus premendam .
Hoc inter spatium fluentis anni,
Rem , quæ nobilitarit vna seclum ,
Ultra secla tuam feretq; laudem ,
Gentes prospiciens ab arce Romæ
Perclimens dominus , vigilquè custos,
Extremis hominum facis Britannis .
Non visum solido renasci ab æuo
Phœnicem Angligenæ stupemus omnes ;

Applaudunt alij : colore rubro
 Dùm splendere sacrum iubes *Howardum* ,
 Ac patrem Latij creas Senatus .
 Vates auguror hoc canoquè factò :
 Hic noto *Pater* vt *Beate* cludas ,
 Secto Portam aperis in orbe Sanctam .

E I D E M

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO ,

*Sub faustis vertentis anni auspicijs Sedem & Annos
 interminati temporis apprecatur .*

E P I G R A M M A .

Pontifici, *Petri non annos* , SANCTE , *videbis* ,
 Roma canit : videat Roma nec alma tuos .

Ex Lib. Imaginum .

I C O N CCCCLXX.

C L E M E N T I S D E C I M I

P O N T . M A X .

*Omnibus suffragijs Sacri Senatus ad mundi imperium,
 cum octogenario maior esset , euecti .*

Depontanum aliàs dat sexagesimus annus :
 Octoginta anni regna dedere tibi .

Car-

*Cardinalem de suo Ordine cœnobium excepit S. Maria
supra Mineruam urbis hospitem, mōx Palatium
optimi Pontificis vocatu asciuit inquilinum.*

EPIGRAMMA.

Finibus ē patrijs eiecit tristis Erinnyis ;
Te gremio Romæ læta Minerva capit.
Inde Palatinus tecta ad sua traxit Apollo ,
Dilectum Sancto composuitque Patri .
Non ideò vt lædant, mittuntur fulmina semper :
Quondam etiam vomicæ venit ab ense salus .

*Habitatio Sacri Palatij cessit Purpurato nostro in par-
tem, unde tres deinceps Cardinales prodire
nouissimi Pontifices .*

EPIGRAMMA.

Silius indormit tumulo pro mente Maronis ;
Certijs afflasset, credo, cubile virum .
Pontificum pars hæc aulæ solet esse creatrix :
Tu colis: infedit spiritus ille loco .

*Odæ sequentes duæ duobus Fratribus Eminentif-
simi Purpurati nostri scriptæ pridem fuere, cum
vterque Romam deinceps inuiseret: alter quidem,
scilicet Henricus, an. 1666. alter autem quadrienn-
nio antè, 1662.*

HENRICO HOVARDO,
MAGNO ANGLIAE MARESCALLO &c.

*Cum Byzantio à Lesleiana legatione Romam redux
per Hispaniam tenderet in Britanniam.*

O D E

Byzantina sacris mœnia turribus
Vrbis Romuleæ, credere certior,
Mutasti; bona postquam
Lunæ fœdera videras

Consentire *Aquilis*, prædibus Imperij;
Huius pacis eras tu quoquè pars grauis,
Lesleo celer ire

Extrema comes Anglia:
Auctori minimum diffidet integro
Spectandus socius. Quem cuperet patris
Prudens Cæsaris Hermes

Hovvardo sibi Theseo?
At non è medijs ille penatibus;
Primus venit apex: cui gerit, vnicè
Arundelia morem,

Quo *Norfolcia* ducitur.
Vrbs nunc sancta alacri te capit hospitem
Vultu, flere nouis prona recessibus,
Mòx tendes vbi clara
Aulam visere Iberiæ.

Merces digna viæ pax erit altera,
Legati nequeunt quam duo iungere
Reges inter acerbos,
Decreto facilis tuo.

Tandem laurigeris fectus honoribus
 Intrabis cupida limina patriæ ,
 O HENRICE , triumphans ,
 Vt Consul Capitolium .

Ex Imaginibus nostris.

ICON DLXXXIII.

HENRICI HOVVARDI &c.

*Cum cæteris in rebus nobilissimi Principis ac libera-
 lissimistum in eo præcipuè , quòd Societati Regiæ do-
 mum Arundelianam ad hebdomadarios congressus
 commodarit, eidemquè bibliothecam insuper op-
 timis libris refertam, addixerit, Anglici
 vel Musagetæ, vel Evergetæ
 dicendi .*

Q Vi Musis ædes Regalibus, æquaquè donat
 Munera; Alexandri cor animumquè gerit.

AD BERNARDVM HOVVARDVM,

Principem iuuentutis , Ducis Norfolciæ fratrem .

*Celebrat ab Vrbe discedentem Aprili mense . Quan-
 tus honos ei habitus Romæ ac Neapoli narratur .*

O D E .

Et-

ERgò abitur clarę nequeunt spectacula Romę,
 Longo videnda seculo,
 Nec Cumęus ager, cedant cui Thessala Tempe,
 Primusquę flos Neapolis
 Ad paucos proferre dies? dedit Anglia calcar?
 I, (quandò amicorum preces
 Non retinent) i, verę nouo, Zephyrisquę benignis
 Dulcem reuise patriam.
 Te cupit illa magis. Iuuenis sic vellus Iáson
 Optatus aureum tulit:
 Sic Ithacę populus varium miratus Vlysem est,
 Gaudebit vt Britannia,
 Illustri morum censu ditata tuorum,
 Ac mille maior artibus.
 Est aliquid meritis niti fulgentis alumni,
 Ceu se efferebat Ilion
 Hęctoarea virtute potens, vel Apolline Delos.
 Quas grata persoluet vices
 Pro decore accepto, pro tanto nomine fuso,
 Quot intulisti gentibus,
 Tecum errans, tecum fama sublimis eodem!
 Quis ille? si quęsuerit
 Italus, aut Belga, aut Gallus, vel Dalmata, vel Thrax;
 Quis ille mirę splendor,
 Ille hospes, forma insignis, viridiquę iuuenta,
 Cunctis refertus Gratijs?
 Magnus *Arundelię* sanguis dicere *Britannus*:
 Hęc iure non superbiat?
 Qualem vidi equidem nupër: stupuere Quirites
 Pręter notari euntium
 Voce manuquę simul; Romanus cum Pater alto
 Tractauit admissum modo.
 Indè alij socium proceres curruquę, domoquę,
 Mensaquę iunxerunt sibi.
Carolus ante omnes, sacri pars lecta Senatus,
 Ingentis *Vrbani* nepos,

Perpetuò affixit studijs æqualis & annis,
 Multo grauatum munere.
 Talibus exemplis quid non excita laborat
 Monstrare formosum tibi
 Parthenope cum rege suo? Sirenes amœnis
 Fecere plausum cantibus.
 Nec minùs ad Thamesin notis celebrabere cyncis,
 Qui fratris ædes prænatant.

Alteri Norfolkix spei, inclyto Adolescenti,

THOMAE HOVARDO,

Eminentissimi Cardinalis fratris Marecalli Filio secundo.

*Patruum cum Purpurati comitem in Italiam Aſcanio
 Aeneæ, re ſimili, confert, ac deniquè præfert.*

EPIGRAMMA.

VT pater Aeneas, & auunculus Hector Iulium
 Bellicus hic facis excitat, ille pius;
 Par decus Herōum tibi sanguinis obtulit ordo:
 Inferius genitor nil patruusquè monent.
 Venit in Italiam iuuenis sic cultus vterque:
 Italia palmam iudice laudis habes.
 Troiugenæ *Alba* dedit, dat plausum *Roma* Britanno:
 Angle præis; quantum cernitur *Alba* minor.

CARMINA PLVS
AD MAGNAM BRITANNIAM,

Purpurati Patris natale solum.

EPIGRAMMA.

Missi tantam, longinqua *Britannia*, gemmam;
Trans mare mercator sic adamanta petit.
Crescis iò fama, gens vt tua creuit honore:
Nescio quid magna nunc mihi maius habes.

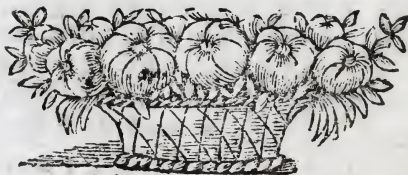
AD VRBEM ROMAM,

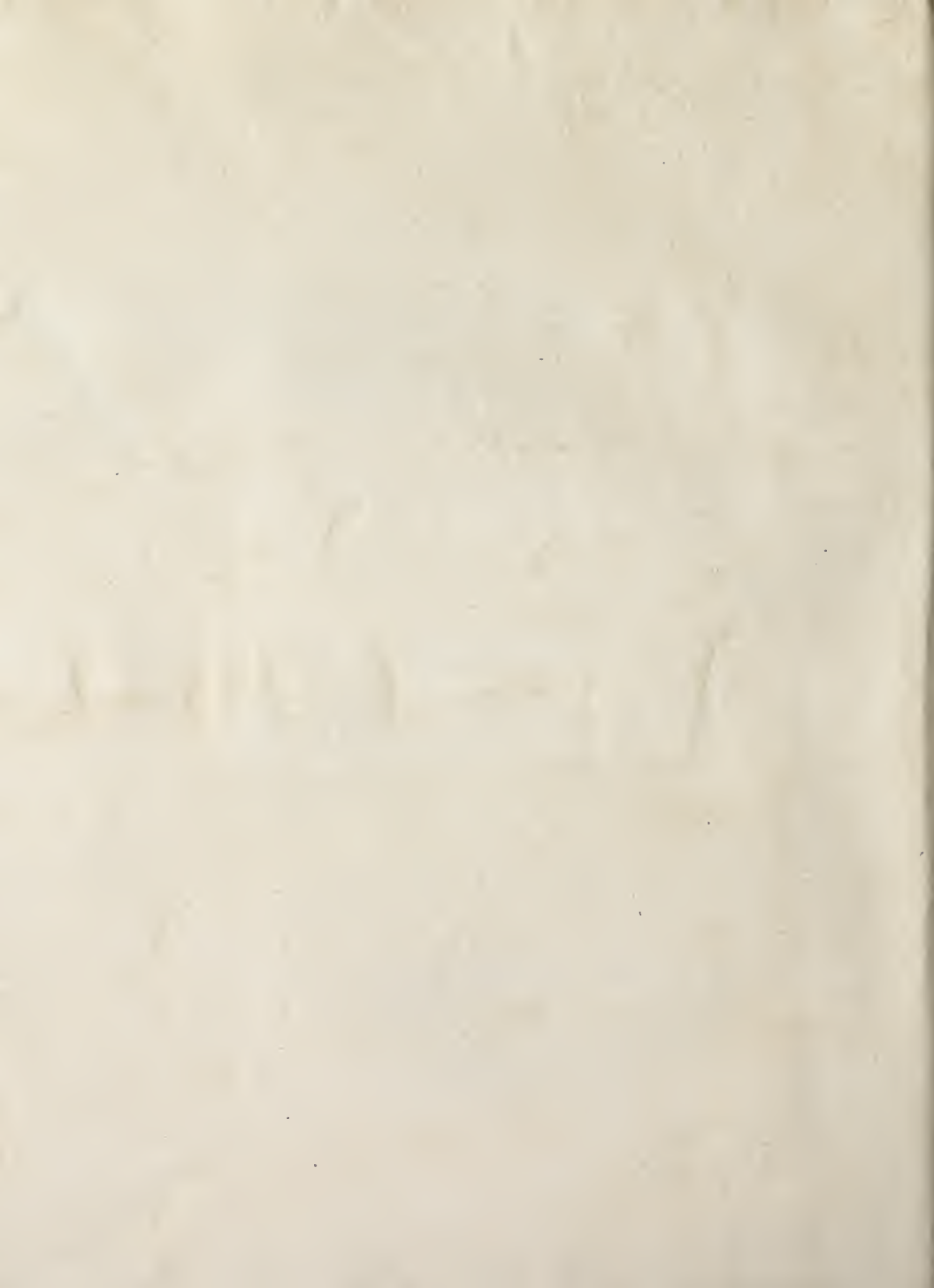
Virtutis omnis premium, ac triumphum.

EPIGRAMMA.

TE quoque concelebrem, caput huius metaque laudis,
Roma; vt eris nostri meta caputque libri.
Nobilitatis apex fulget rerum optima Virtus;
Maxima virtuti, *Roma*, theatra facis.

F I N I S .

Special 91-B
27827

THE GETTY CENTER
LIBRARY

